

TARKABARKA

A SÁRI GUSZTÁV ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ALAPFOKÚ
MŰVÉSZETI ISKOLA
DIÁKÚJSÁGJA

XXXII. évfolyam 4. szám

2016. április-június

A tartalomból:

- * **Búcsúzó tanáraink**
- * **Továbbtanulás 2016**
- * **Megújult helyesírásunk**
- * **Tavaszi a harmadikosoknál**
- * **Osztálykirándulások**
- * **Ballagó osztályaink**
- * **Hányan tudják az iskolánk nevét?**
- * **Aktuális körkérdésünk**
- * **Töprengő**
- * **A Kis Kukta jelentik**
- * **Gyermekek- és családi nap**
- * **Vidám oldal**

Mindenkinek kellemes nyári szünidőt, jó pihenést,
kikapcsolódást kívánunk!

A mi sulink

Aktuális körkérdésünk: Hogy tetszett az úszás az ötödikeseknek?

Lassan végéhez közeledik az ötödikesek úszótanfolyama, amely során májusban hetente háromszor jártak ki a strandra, és Fazekas Béla tanár bácsi irányításával kerültek közelebbi barátságba a vízzel. Aktuális körkérdésünkkel őket faggattuk a tanfolyamon szerzett tapasztalataikról.

Beszélgetés Váradi Istvánné főigazgató nénivel

- Hogyan kezdődött Éva néni pályafutása, és hogyan jutott el a főigazgatói székig?

- Az én életem olyan, mint általában a mesékben a szegény ember legkisebb gyermekének a története: a legkisebb gyermek szorgalmas, nyitott a világ dolgaira. Folyton tanul, és sok-sok ember segíti céljai elérésében. Kiállja a próbákat, ahol tud, segít. Örül, ha azt látja, hogy valaki(k) számára szebbé tudja tenni a mindennapokat, vagy legalább életének egy-egy pillanatát. Becsületes és következetesen szigorú másokkal és önmagával szemben is. Dolgozik nap mint nap legjobb tudása szerint, és optimistán tekint a világra. Miután feladatát elvégezte, családjá körében boldogan él, míg meg nem hal.

- Mit tart a legszebb, legemlékezetesebb időszakának?

- A pedagógus pálya számomra olyan fontos, mint amennyire fontos a virágok nyílásához a napfény. Három nagy korszakot különböztetek meg: tanítói (11 év), igazgatóhelyettesi (14 év), igazgatói-főigazgatói (11 év). A tanítói korszakomban a legemlékezetesebb az az időszak, amikor az 1. osztályos gyerekeket taníthattam írni, olvasni és számolni. Nagy boldogság gyermeknek, szülőnek és tanítónak is az, hogy karácsonyra beérik 4 hónap kemény munkája. Megjegyzem, Németh János tanár bácsit is én vezettem be az írás, olvasás és számolás rejtelmeibe.

Igazgatóhelyettesi korszakom kétféle tevékenységből állt: tanítás (főleg felső tagozaton) és vezetői feladatok. A tanítás azért volt érdekes, mert nagyobb gyerekeket taníthattam magyar nyelv és irodalomból (a NYIK-programmal – születek fogják tudni, hogy mit jelent), versenyekre készültünk, és kiváló (országos, megyei) eredményeket ért el több tanítványom is. Az informatika tanítása során pedig nagyon sok gyermekkel kerülhettem közvetlen kapcsolatba, és ez egy olyan tárgy volt, ami mindenkit érdekelt. Vezetői munkáim közül a gazdasági ügyekkel kapcsolatos dolgok érdekelték leginkább.

Intézményvezetőként minden megváltozott. Hatalmas teher lett a vállamon: a felelősség súlya. Egy személyben felelős az intézményvezető a gyerekekért, a dolgozókért, az intézményben folyó minden munkáért. Ez a korszak ezért is feledhetetlen.

- Milyen feladatai vannak Éva néninek főigazgatóként?

- A főigazgató olyan, mint egy zenekar élén álló karmester. Mindenkinek illik azt csinálni, amire a karmester megkéri, de a karmester felelős azért, hogy az összhangzás kiváló legyen, és minden érdeklődő szívesen hallgassa az általuk megálmodott és megvalósított hangversenyt.

A kívülállók és a hallgatóság csak azt látja és hallja, hogy szép-e a muzsika, vannak-e fals hangok, de az előadásig vezető utat nem.

Így van ez a mi esetünkben is. Nagy valószínűséggel még a kollégáim sem tudnák elsorolni, hogy pontosan mivel töltöm én a napjaimat, csak azt látják, hogy reggel 7-kor bejövök és este valamikor távozom az iskolából. Vagy néha azt gondolják, hogy sokat vagyok távol, de azt, hogy mit csinálok ilyenkor, azt nem valószínű, hogy pontosan értenék. És ez így van jól. Nem az a fontos, hogy ezzel tisztában legyenek, hanem az, hogy minden gyerek és felnőtt pontosan ismerje és betartsa, neki mi a teendője a „jobb hangzás” érdekében.

- Hogyan lehet egyszerre több iskolát igazgatni?

- Egyszerre 4 település általános iskoláját és mind a négy településre kiterjedő alapfokú művészeti iskoláját vezetni, igazgatni nem könnyű. Ismerni kell az iskolák tárgyi és személyi feltételeit, a tanulók összetételét, viselkedési szokásait. Mindig törekedni kell arra, hogy 3-4 lépéssel előrebb járjon az agyam, mint bárki másé. Nagyon lényeges „fegyverek”: őszinteség, következetesség, segítő szándék, ellenőrzés, értékelés, követelményállítást, tisztelet, megértés, határozottság.

- Ebben a tanévben a 8. b osztálynak alkalma volt közelebbről megismerni Éva nénit, matematikát tanított nekik. Mikor a gyerekeket kérdeztük, azonnal röpködni kezdtek a sztorik a közös munkáról és az együtt töltött időről. Legendás az el nem készített házi feladatok miatti 0. óra, Éva néni ápolt körmei, a krétapor iránti ellenszenve, és hogy ez alatt a rövidke idő alatt is sikerült személyes kapcsolatot kialakítani a tanulókkal. Mi a titka annak, hogy egy pedagógusnak sikerül könnyen, rövid idő alatt megtalálnia a közös hangot diákjaival, mint ahogy tette azt Éva néni is a hosszú évtizedek alatt?

- Főigazgatói munkám mellett nem jut idő arra, hogy tanítsak. Ezt a tényt elfogadtam, és nem is tanítottam már 8 és fél éve. Nem vidám történet, hogy miért alakult úgy, hogy ez év második félévében újra tanítok. Meg kell, hogy mondjam, egy mérgemben tett kijelentés eredménye, amit nem bántam meg. Imádok tanítani, és minden munkámat úgy próbálom szervezni, hogy ne maradjon el óra. Felüdülés, hogy a 8. b osztályba bemehetek, és ott matematikát taníthatok.

Számomra természetes az, ha bemegyek egy terembe tanórára, tiszta rendezett környezetben fegyelmezett munka folyjon. Szerintem megérik a gyerekek, hogy imádom a tárgyat, amit tanítok, a nevelő-oktató munkát, az izgalmas feladatokat, ha azt látom, hogy a gyerek gondolkodik, ha van véleménye, és kölcsönösen tiszteljük egymás személyiségét, munkáját és törekvését. Minden gyerek szerethető valamiért. Meg kell találni a hozzájuk vezető utat. (Van, aki erre a pályára született, és ez számára egyszerű, és van, akinek ezt a folyamatot meg kell tanulnia. Én szerencsésnek érzem magam, mert az elmúlt 36 évben számomra nem jelentett gondot ez, úgy hiszem, erre a pályára születtem.) Szeretem az őszinte, egészséges humort. Következetes vagyok. Ha kell 0. órát is képes vagyok tartani. Megjegyzem, megpróbálkoztak azzal a 8. b-sel, hogy lecke nélkül is bejönnek órára (szerintem megbeszélték). Mondtam, semmi gond, nem haragszom, megírjuk holnap reggel 7 órától együtt. Néhány 0. órás kaland óta mindenkinek van leckéje. Ez így helyes. Valóban nehezen viselem a krétaport a kezemen, ha tehetem, azonnal lemosom. Tudják a gyerekek, mosolyognak – nem baj.

- **Örül Éva néni, hogy nyugdíjas lesz?**

- Nagyon nehéz kérdés, hogy minek örülök. Örülök annak, hogy a nagy felelősséget, ami a vállamra nehezedik, letehetem. Örülök annak is, hogy a családom visszakap, nem az iskolai élethez kell igazítaniuk az életüket. Örülök annak, hogy a pályám „csúcán” hagyhatom abba, és nem kell a pályám leszálló ágában elviselni engem senkinek. Még nem fáradtam bele a munkába, de nem tudhatom, mi lenne később.

Nem örülök annak, hogy augusztus 1-jétől nem leszek részese az iskolai életnek, a gyerekek és a kollégák mindennapjainak. Nehéz elengedni a hozzánk közel álló dolgokat, de tudom, hogy helyesen döntöttem.

- **Mik a tervei a nyugdíjas évekre? Van valamilyen hobbija?**

- Nem tervezgetek. Tudom azt, hogy az élet megoldja. Közéleti szerepkörömet még szeretném maradéktalanul ellátni, települési képviselő-testületi tagként szívesen tevékenykedem. Elég tág az érdeklődési köröm, nem félek attól, hogy unatkozni fogok. pl.: Nagyon szeretem a kézügyességet igénylő feladatokat, szeretek alkotni.

- **Tervezi, hogy visszalátogat hozzánk néha?**

- Mindig szívesen jövök, amikor hívtok.

Köszönjük a beszélgetést, és jó egészséget, boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

kedvencek	
szín:	fekete
étel:	pirított tésztaleves
ital:	gyümölcstea
regény:	George Orwell: Állatfarm (szatirikus regény); Emily Bronte: Üvöltő szelek
film:	Schindler listája

Beszélgetés Tanka Béláné Rózsika nénivel

- **Rózsika néni matematikát, fizikát és informatikát tanít nekünk. Melyiket szereti legjobban?**

- Mindhárom tantárgyat egyformán szeretem tanítani. Bármelyiket választom ki, számomra nem tud létezni a másik kettő nélkül.

- **Hogyan kezdődött Rózsika néni pályafutása?**

- Kezdetől fogva Kabán szerettem volna tanítani. Abban az időben elég matematika-fizika szakos pedagógus volt itt, ezért néhány évet helyettesítő pedagógusként dolgoztam Bárádon, Tetétlenen, Püspökladányban. Több környezetben, más-más gyerekekkel foglalkozhattam. Mindenütt a következetességre, a fegyelem és rend betartatására ügyeltem. Ezt csak úgy lehetett elérni, hogy elsősorban a magam személyiségében mutatom fel mindezeket, mert így követelhettem meg a gyerekektől is. Mindig szerettem a humort alkalmazni az oktatás során, persze megfelelően, csak nevelési céllal.

- **Gondolt valaha arra, hogy más iskolába menjen tanítani?**

- Mivel mindig Kabán szerettem volna tanítani, örültem, hogy idekerültem, így nem volt olyan gondolatom, hogy máshol tanítsak.

- **Van-e kedvenc története a jelenlegi osztályával?**

- Nagyon szeretem a jelenlegi osztályomat is, sok és felejthetetlen közös élményünk adódott 5. osztálytól kezdődően. Nehéz kiragadni bármelyiket is. Ha mégis ki kellene emelni valamelyiket, akkor talán az október 23-i műsorra történő készülés sok-sok humoros epizódját említeném.

- **Rózsika néni szigorú tanárnak tartják, aki nem tűri a fegyelmezetlenséget és a házi feladat hanyagolását, de jó szívvel szokta értékelni a javítási szándékot, így a gyerekek kedvelik.**

Pályájának melyik időszakára emlékszik legszívesebben?

- Pályám minden időszakában volt olyan rész, amire szívesen emlékezek. Kezdeként és tapasztalt pedagógusként is akadtak olyan események, történések, gyerekek, szülők, pedagógusok, vezetők, akikre, amikre szívesen emlékezek vissza. Nem tudok kiemelni egyet sem, mindegyik településen és időszakban volt olyan rész vagy személy, aki vagy ami miatt szívesen emlékezem. Nagyon sok felnőttet és gyereket ismerhettem meg, illetve taníthattam a negyven év alatt. Jóleső érzés, ha bármelyik településről találkozok olyan szülővel és volt tanítvánnyal, akik még most is emlegetik, hogy szigorú voltam, de igazságos, valamint hogy a középiskolában abból a tudásból éltek meg, amit tőlem kaptak. Számomra az az igazi és őszinte elismerés, amikor a szülő és a volt tanítvány elismerően nyilatkozik az iskolában tőlem kapott tudásról, tapasztalatokról.

- **Milyen érzésekkel hagyja itt az iskolát?**

- Vegyesek az érzéseim. Sajnálom, hogy egy korszaknak vége, ugyanakkor örülök, hogy vár a családom.

- **A gyerekek szívesen emlékeznek arra, mikor kedvenc vadászgörényéről mesélt, és közkedvelt volt kézimunkaszakköre is, ahol sok kislányt vezetett be a kötés, horgolás és hímzés rejtelmeibe. Van ezeken kívül egyéb hobbija is, amellyel szívesen tölti szabadidejét?**

- Kicsi gyermekkorom óta szeretem a kutyákat, jó velük foglalkozni. Sokat vagyok a szabadban, természetben.

- **Mik a tervei az elkövetkezendő nyugdíjas évekre?**

- Minél több időt tölteni kint a természetben, a családommal, főleg kirándulással egybekötve. Tervem még többek között az is, hogy minél több szép és praktikus, egyedi ruhadarabot kössek, horgoljak, varrjak, hímezzek. Szeretnék minél több természetéről szóló filmet megnézni.

Búcsúzó tanáraink

- Gondol-e majd az itt töltött időkre, és visszalátogat-e hozzánk?

- Biztos, hogy visszagondolok az itt eltöltött időkre, a gyerekekre és pedagógusokra, hisz nem történik valóban filmszakadás. Úgy gondolom, sokszor visszalátogatok a gyerekekhez, pedagógusokhoz.

- Mit kíván Rózsika néni az iskolánk jövőjére?

- Sokkal több gyereket, akik jók és akarnak tanulni, megbecsülik az értékeket és a felnőtteket tisztelik. A pedagógusoknak jó erőt, egészséget, és sok-sok boldog pillanatot az iskolánkban és otthon egyaránt. Köszönöm, hogy megkérdeztetek.

- Köszönjük a beszélgetést és nyugodt, boldog nyugdíjas éveket kívánunk erőben, egészségben!

kedvencek	
szín:	kék
étel:	húsleves csigatésztával
ital:	saját készítésű bodzaszörpből üdítő
regény:	Jókai-regények
film:	természetfilmek

Vinis Réka Bernadett 8. a osztály

Diákszemmel

Továbbtanulás 2016

Összesítettük a nyolcadikos tanulóink továbbtanulási eredményeit. Az első táblázat azt mutatja, hogy milyen típusú középiskolákban folytatják diákjaink a tanulmányaikat. A második táblázatból az olvasható le, hanyadik helyre kerültek be.

osztály	gimnázium	szakgimnázium	szakközépiskola	összes
8. a	8	10	3	21
8. b	4	7	11	22
8. c	6	5	11	22
összes:	18	22	25	65

osztály	1. hely	2. hely	3. hely	4. hely	5. hely	6. hely	összes
8. a	14	5	1	1	0	0	21
8. b	13	5	1	2	1	0	22
8. c	16	2	1	2	0	1	22
összes:	43	12	3	5	1	1	65

Mára már megszokhattuk, hogy a harmadikosok háza táján mindig pezseg az élet, eseménydús kulturális életükről rendszeresen be is számolnak nekünk. Ezúttal húsvéti és pünkösdi múzeumi órájukról, valamint bábszínház látogatásukról tudósítanak bennünket.

„Tavaszdik... Hamarosan itt a húsvét. Már nagyon várom a locsolkodó fiúkat. Hozzám néptáncos fiúk is el szoktak jönni. Anyával már tavaly is készítettünk hímes tojást. De most az osztályommal megyünk múzeumba, ahol már sok érdekes dolgot hallottam.” **Nagy Anita 3. c**

„Mikor odaértünk, Laci bácsi mosolygósan várt minket. Sok-sok dolgot mesélt nekünk a húsvétről, például azt, hogy húsvétkor támadt fel Jézus, és hogy ez az egyik legnagyobb keresztény ünnep.” **Nagy Renáta 3. c**

„Húsvétkor a fiúk locsolkodni mennek, először a keresztanyjukat locsolják meg. Cserébe hímes tojást kapnak. A tojás szerepe: egészség, varázslás. A tojás héja mágikus. Ezért mi is festettünk tojást, viasszal és karcolva mintákat rajzoltunk. Kipróbálhattuk az üvegfestést is, és papírból tojástartót készítettünk.” **Győri Boglárka 3. c**

„Reggel elindultunk Püspökladányba a Karacs Ferenc Múzeumba a pünkösdi eredetét megismerni. A pünkösdi a húsvét utáni 7. vasárnapon és hétfőn tartott keresztény ünnep. A Szentlélek, az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének végpontja. A Szentlélek jele a fehér galamb, a pünkösdi ünneplésében fontos szerepet játszanak a virágok, a babarózsa.” **Dede Szilvia Krisztina 3. c**

„Következett a pünkösdi királyi címért való vetélkedés. A fiúk kimentek Anita nénivel és

Emmuská nénivel pontra játszani a fajtátekokkal a királyi címért. Az első versenyt mocsárjáróval kellett megtenni, én és Ádám voltunk az első páros, én legyőztem Ádámot. A második szám a horgászás volt, én, Sanci, Matyi és Ádám versenyeztünk. Én nyertem négy hallal, Sanci kettőt fogott, Matyi egyet és Ádám is egyet. A harmadik szám a karikadobálás volt, ez döntetlen lett, így én lettem a király. Enikő lett a pünkösdi királyné. Az

Enikő és az én fejemre is tettek koszorút, amit a lányok készítettek.” **Fazekas Gergő 3. c**

„A múzeumban készítettünk virágot csuhéból, a lányok pedig koszorút fontak élő virágokból. Utána kimentünk az udvarra, ott kipróbáltuk a gólyalábon járást, horgásztunk, mocsárjárásztunk. Ezután pünkösdi királyt választottunk. Ez úgy történik, hogy a fiúknak 3 próbát kell tenni. Első próba volt a mocsárjárás, a második a horgászat, a harmadik, egyben utolsó a célbadobás. A lányoknak két próbát kellett kiállniuk, a horgászatot és a célbadobást. Nekem a mocsárjárás tetszett a legjobban, a legnehezebbnek a célbadobást találtam. A pünkösdi király Gergő, a királyné Enikő lett. A fiúknál a második legtöbb ponttal Dani herceg lett. A lányoknál mindenki udvarhölgy volt.” **Sáska Sándor 3. c**

„Izgatottan vártuk az előadást, megérkezésünkkel először szétnéztünk a színházban, ahol különböző bábukat néztünk meg a kiállítóteremben, a bábszínház igazgató bácsija is köszöntötte a csoportunkat.

A csoporttal készítettünk fotókat, nagyon jól sikerültek.

A színházterem zsúfolásig megtelt a sok izgatott, kíváncsi gyerekekkel, nekünk a legeslegjobb helyünk volt, az első sorban foglalhattunk helyet.

A *Tessék engem megmenteni* című

bábszínházi előadást tekintettük meg, melyet élő zenekari kísérettel tettek még élvezhetőbbé. Sok furcsa, szokatlan hangszereket muzsikáltak a zenészek. Nagyon szép, ötletes díszletek voltak. Még a bábosok is szerepeltek, nem csak a bábok.” **Dede Livia Krisztina 3. c**

„2016. május 8-án (vasárnap) látogattunk el Debrecenbe a Vojtina Bábszínházba. Felszálltunk a buszra és kiválasztottuk, hogy ki mellé ülünk. Elindultunk és rögtön beszélgettünk és játszottunk. Megérkeztünk, és Emmuska néni egy fotót készített rólunk a bábszínház előtt. Bementünk, és megnéztük a rajzkiállítást. Elkezdődött az előadás. Nekünk pont az első sorba jutott hely, ezért jól láttunk.” **Nagy Renáta 3. c**

Megújult helyesírásunk

Az előző számokban *A magyar helyesírás szabályai* megújult, tizenkettedik kiadásáról olvashattatok. Érdekeséggé vált következzék egy kis helyesírás-történet. Az első helyesírási szabályzat 1832-ben jelent meg *Magyar helyesírás és szóragasztás főbb szabályai* címmel. A Magyar Tudós Társaság jelentette meg abból a célból, hogy a magyar nyelvet felfejlesszék olyan szintre, melyen a tudományok megfelelő szinten művelhetők. Hiszen egészen 1844-ig nem a magyar volt a hivatalos nyelv Magyarországon, hanem a latin, így a nyelv sem fejlődhetett. Ennek a kötetnek további kiadásai, módosításai jelentek meg, és végül az 1954-es 10. kiadás teremtette meg az egységes magyar helyesírást. 30 év múlva (1984-ben) jelent meg a 11. kiadás, ez volt érvényes mostanáig. Az új szabályzat 2015 szeptemberében lépett életbe, de a 2016/17-es vizsgaidőszak végéig még az előző szabályzat szerinti írásmódot is el kell fogadni. Az iskoláknak azonban már ezt célszerű tanítani, illetve az újonnan megjelent könyvekben, újságokban ezt a helyesírást érdemes követni.

Ha sikerült már megismerkednetek az új szabállyal, biztosan jól megoldjátok a következő helyesírási totót. Tegyétek próbára bátran a tudásotokat! Karikázzátok be minden sorban a helyes szóalak betűjelét!

Helyesírási totó

1. 1 1-je	2 1-e	X mindkettő
2. 1 méhhel	2 méhvel	X mindkettő
3. 1 juhhal	2 juhval	X mindkettő
4. 1 ésszerű	2 észszerű	X mindkettő
5. 1 Szent korona	2 Szent Korona	X szent korona
6. 1 felperes	2 Felperes	X mindkettő
7. 1 Androméda-köd	2 Androméda Köd	X Androméda köd
8. 1 Mariann-nal	2 Mariannal	X mindkettő
9. 1 élelmiszer-ipari	2 élelmiszeripari	X élelmiszer ipari
10. 1 Vadszőlő Szálloda	2 Vadszőlő szálloda	X Vadszőlő-szálloda
11. 1 Gombocz Zoltán terem	2 Gombocz Zoltán Terem	X Gombocz Zoltán-terem
12. 1 árbóc	2 árbo	X mindkettő
13. 1 e-mail	2 ímél	X mindkettő
13+1.1 örökkön örökké	2 örökkön-örökké	X mindkettő

Megoldás: 1. X, 2. X, 3. 2, 4. 2, 5. 2, 6. X, 7. 1, 8. 2, 9. 2, 10. 2, 11. 1, 12. 1, 13. X, 13+1. 1

A 2015-ös év szavai

A Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda 2010 óta minden év tavaszán kihirdeti az előző év szavait. Az idén újtásként az év ifjúsági szavát közönségsvotummal választották ki. Nézzük az idei „győzteseket”!

Az év szava: kerítés

A 2015-ös év legnagyobb politikai kihívása az európai országok számára a migránstömegek érkezésének kezelése volt. A menekülők közt akadtak álcázott terroristák is, így ezt a válságos helyzetet az országhatárokon felállított kerítésekkel igyekeztek inkább kevés, mint több sikerrel megoldani az egyes államok. Megtanultuk a kerítés rokon értelmű szavait is közben: gyoda (gyorstelepítésű drótkadály), pengésdrót. Érdemes elgondolkodni azon, milyen negatív jelentést nyert az események hatására az egyébként semleges kerítés szavunk.

Az év ifjúsági szava: mekizik, mekizés

A fiatalok egy közösségi oldalon szavazhattak az év ifjúsági szavára. A választható szavak közt volt még a reketül (koncerten vagy szórakozóhelyen rekedtre ordítja magát), a szlemmer, a slampoetry-előadó (modern költészeti stílus), az elnöki (nagyszerű jelentésben), a kombó (összeállítás). A győztes szavon talán amiatt lepődhetünk meg, mert a McDonald's éttermek 1988 óta vannak jelen hazánkban, és a mekizik szót már azóta is használjuk. Lehet, hogy a magyar fiatalok ennyire szeretik a hasukat, ezért választották ezt a szót? Vagy inkább egy élet- és étkezési formára akartak vele szavazni?

Az év költői szava: mifantológia

Ha szeretnénk megtudni, hogy valami milyen dolog lehet, akkor használjuk a Mi fán terem? szólást. Ismert szólástörténeti könyvünk címe is ez egyben, amit a nyelvészek mifantológiának hívnak. A mifantológia tehát a szólások történetének kutatása. A mifantológia szó első helyre választásával a nyelvészek egyúttal O. Nagy Gáborra, az említett kötet szerzőjére, születésének 100. évfordulójára is emlékeznek.

Papp Judit tanár néni

Ópusztaszeren járt az ötödik a és b osztály

Idén a két ötödikes osztály, tehát az egész évfolyam együtt ment osztálykirándulásra. Május 20-án az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkba mentünk Kiss Éva néni, és Dombi Zoltánné Nellike néni osztályfőnökökkel. Reggel 7 órakor indultunk. Az út nagyon hosszú volt, de mi azt is nagyon élveztük. Mikor odaértünk, egy szép pusztai, igazi alföldi táj fogadott minket.

A napi programunk nagyon színes volt. Először természetesen a kihagyhatatlan Feszty-körképet néztük meg, ami nagyon

csodás volt, főként a különleges térbehelyezés és hangeffektek miatt. Ott kihasználtuk a rendelkezésünkre álló időt, majd célba vettük a következő állomásunkat, ami szabadon választott program: íjászat / fazekasság volt. A következő programunk a lovasbemutató volt. Itt az ősi magyarok harcmodorát, lovas technikáját, lovasjátékait ismerhettük meg. Ezek után a falumúzeum következett. Különböző régi mesterségeket űző emberek régi típusú házait néztük meg, pl.: hagymatermelő, halász, bognár, fodrász, kovács stb. Ezután megnéztük az erdők templomát, és egy régi kolostor alapjait, mert az idők során csak az alapok maradtak meg. A kolostor mellett volt egy nagyon magas domb, amin legurulhattunk. Majd jöhetett a megszokott csoportkép sem, ami az Árpád-élműnél készült. Végül még megnéztük a *Magyarország történelme* 3D-s filmet. Szerintem, ha valaki elmegy Ópusztaszerre, ezt a vetítést ne hagyja ki. Persze nem maradhatott el a „bázározás” sem. Mindenki vásárolt valami kis „ereklyét”. Majd következett a búcsú. A buszos utazás visszafelé sem volt unalmas. Ugyanolyan jól éreztük magunkat, mint mikor mentünk, ha nem jobban! Természetesen a nagy fotózkodás is megvolt. Minden egyes pillanat meg lett örökítve. Remélem jövőre is egy ilyen jó kirándulásunk lesz!!

Szabó Lili 5. a

A 6. a Debrecenben

2016. május 6. Ezt a napot tűzte ki osztályfőnökünk, Ági néni kirándulásunk időpontjaként. Az eredeti úti cél fővárosunk volt, de ez a terv koncepció maradt technikai okok miatt, így az új cél Debrecen lett.

8:04-kor el is indultunk a vasútállomásról, hogy felfedezzük Tescóval teli megyeszékhelyünket. Amint leszálltunk a vonatról, villámgyorsan villamosjegyet váltottunk. A villamoson „pontos közlekedés” és „kiszámítható szolgáltatás” fogadott bennünket, így egész úton jól éreztük magunkat. Amikor leszálltunk, elindultunk az

Agora park felé. A séta során osztályunk nézte a nagyváros népét. Meglehetősen „furcsa” emberekkel találkoztunk, de ez csak részletkérdés. Az Agora központban egy idegenvezető fogadott bennünket. Körbevezetett minket a botanikus kertben, majd visszatértünk fehér színű létesítményünkbe. Kb. 20 perc alatt kipihentük az erdei séta szelfizgetéseit, és felfedeztük, hogy rossz az italautomata. Ez mindnyájunk életében nagy mérföldkő volt- kis extraként talán még az önéletrajzunkba is bele lehet írni. Ezután jött a java! Az Agora érdekes játékait kipróbáltuk. Volt ott akvárium, DKV villamos, vízpumpáló, lehetett a levegőben biciklizni, volt olyan gömb, amihez ha hozzáértünk, égne állt a hajunk, volt tükörlabirintus és még sok más. Itt eltöltöttünk kb. két órát, majd egy szent helyre indultunk, ami nem volt más, mint a McDonald's, ahol jól teleedtük magunkat. Végül vonatra szálltunk, és hazajöttünk Kabára.

Szerintem ez volt az eddigi legjobb osztálykirándulásunk, nagyon jól éreztem magamat.

Kulcsár Zoltán 6. a

Osztálykirándulások

Egy kellemes nap Egerben

Az osztályunkkal az idei kötelező olvasmányunk helyszínére, Egerbe mentünk kirándulni. A két és fél órás úton végig jókedvűen beszélgettünk. Egy térkép alapján bejártuk a várat a válaszok után kutatva. Miután megoldottuk a feladatokat, visszamentünk a kiindulóponttra, ami a Balassi Bálint-terem volt. Ellátogattunk Gárdonyi Géza sírjához, melynek fejfájára ez van írva: „Csak a teste.” Ezután egy tárlatvezetésen vettünk részt. Megnéztük a Hősök termét, majd felmáztunk a kösziklából és földből épített bástyákra, és magunk elé képzeltek, milyen lehetett a magyar sereg csatája a törökök ellen. A vár látványosságainak megtekintése után lehetőségünk volt egri emlékek vásárlására. Miután elköltöttük a pénzünk egy részét, indultunk a *Szemfényvesztés* című kiállításra. megtapasztalhattuk, milyen a vak emberek élete, bejártunk egy házat, erdőt, átkeltünk egy útkereszteződésen. A sötétben töltött egy óra után megértettük, milyen nehéz látássérültnek lenni. Ezután következett a kihagyhatatlan bazilika freskóinak, színes üvegablakainak megcsodálása. Miután jól elfáradtunk és megéhezünk, a McDonald'sba vettük az irányt. Itt ettünk, ittunk, pihentünk. Feltöltöttük magunkat energiával, így következhetett a minaret 97 lépcsőfokának leküzdése. A csigalépcsőn egymás után haladtunk, a kilátóban pedig a szűk korlátok közé préseltük magunkat. A magasban élénk tárult Eger mesés szép látkepe.

A hosszú, fárasztó nap után kellemes, felejthetetlen élményekkel tértünk haza.

Vasvári Dorina 6. b

Irány Diósgyőr!

Osztálytársaimmal nagy lelkesedéssel várakoztunk a kabai fürdő parkolójában május 6-án. Innen indultunk busszal reggel 6.45-kor. Legelső úti célunk a diósgyőri vár volt. Itt íjászzal kezdtünk. Mindenki kipróbálhatta ügyességét. Ez a legjobban Dávidnak ment, ő többször is eltalálta a céltábla közepét. Ezután egy korabeli ruhába öltözött fiatalember vezetett körbe a várban. Ő rengeteg érdekességet mondott el a vár történetéről, nagyon sok izgalmas szűrő- és vágófegyvert nézhettünk meg. A vár megtekintése után visszamentünk a buszhoz és elfogyasztottuk a magunkkal hozott ebédünket.

Innen a miskolctapolcai kalandparkba vezetett utunk. Bár először

könnyűnek tűnt, de ezen a helyen rengeteg ijesztő feladatot végeztünk el. Természetesen itt a fiúkat küldtük előre, ők kezdték el az akadályok legyőzését. Rönkökön másztunk, köteleken himbálóztunk, egyensúlyoztunk több méter magasan, a végén pedig hosszan kellett lecsúsznunk egy ránc rögzített csiga segítségével. Az akadálypálya veszélyesnek tűnt, ennek ellenére félünk egyáltalán nem kellett, mert végig ki voltunk rögzítve, teljesen biztonságos volt a dolog.

Ezt követően mentünk át a közeli bobszánkhoz. Mindenki ezt tartotta a legizgalmasabbnak. Egy kocsiba ketten ülhattunk, és a hátsó embernek kellett a féket kezelnie. A pályán először felfelé haladtunk, ez még csak lassan ment. Amikor elindultunk lefelé a pályán, egyre gyorsultunk, és a pálya egyre kacskaringósabb lett. Sokat sikítottunk, nevettünk. Természetesen mindenki csak a legvégén kezdett el fékezni, mert úgy volt az izgalmas. A pálya közepén egy kamera le is fotózott bennünket. Ezt a képet bögrére, kulcsstartóra másolták, illetve fényképként meg lehetett vásárolni annak, aki kérte. Sokat nevettünk azon, hogy milyen viccesek vagyunk sikoltozás közben. A kirándulás végén, mielőtt visszazálltunk volna a buszba, megálltunk enni. Mindenki kapott egy-egy csavart fagyaltot. Volt olyan, aki csokit választott, mások pedig vaníliásat, de volt olyan is, aki vegyesen kérte ezt a finomságot.

Fáradtan, de élményekben gazdagon indultunk haza. A fürdő parkolójába 18.30-ra érkezünk meg. Ez egy igazi, felejthetetlen kirándulás volt mindnyájunknak.

Ispán Gréta 7. a

Budapesten a 8. c

Ha május, akkor osztálykirándulás, így a 8. c-sek is útra keltek. Előző napokon osztályfőnökünk, Judit néni eligazítást tartott a programokról, és figyelmeztetett mindenkit, ha valaki elkésik, akkor itthon marad, mert a vonat nem vár. Ennek ellenére másnap reggel idegeskedve figyeltük, ahogy egy-két osztálytársunk az utolsó pillanatban toppant be az állomásra. Miután felszálltunk a vonatra, elkezdődött a hosszú utazás, és a hosszan tartó szelfisorozatok, nassolások. Két és fél óra után meg is érkeztünk Budapestre, ahol az idegenvezetőnk már várt minket. Az ő kalauzolásával jutottunk el a Parlamenthez, miközben körbejártuk a teret, kezét fogtunk József Attila szobrával. Miután mindenki szelfizett egyet a márványból készült költővel, a Parlamentben megcsodáltuk a koronázási ékszereket. Majd indultunk tovább a Szent István-bazilikához. Útközben észrevettünk egy csábító szökökutat, és egy perccel később már mindenki cipője vízben ázott. A bazilikában megmásztuk a 364 lépcsőfokot. Mire felértünk, már rendesen elfáradtunk, és csak fent tudatosult bennünk, valahogy le is kell majd jutnunk. Meg kell mondani, a lefelé vezető út könnyebbnek bizonyult. Miután végigjártuk az életerőt elszívó lépcsőket, remegő lábakkal, de rendületlenül mentünk tovább a Hősök terére. A Margit-szigeten az előzőnél egy sokkal szebb és nagyobb, zenélő szökökútban gyönyörködhattunk, és finom fagyival hűsíthettük magunkat. Kipróbáltuk a nap során a fővárosi tömegközlekedést is, de nem voltunk túl szerencsések sem a földalattival, sem a busszal, sem a villamossal, mert mind zsúfolva volt, így mozdulni sem bírtunk. Leszállásunkkor a többi utas megkönnyebbülve vette tudomásul, hogy végre több hely jut nekik. A kirándulás végén a West Endben kaptunk szabadidőt. Ki az elektronikai boltba ment kockulni, ki a Starboxba ment menőzni, ki a McDonald'sba ment megtölteni a hasát, más meg ruhát vásárolt magának csak úgy.

A másfél órás járkálás után felszálltunk a vonatunkra. Úgy tűnik, senki sem fáradt el, mert hatalmas hangzavarral utazott vissza a 8. c Kabára.

Fazekas Melinda Krisztina 8. c

Diákszeggel

Hányan tudják az iskolánk nevét?

193 felső tagozatos diákot kértünk meg rá, hogy írja le iskolánk teljes, hivatalos nevét (azaz: Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola).

A tanulók 69 %-a tudta helyesen leírni a nevünket. A helyesírási hibáktól eltekintettünk (pl.: az és szót kivéve minden szó nagy kezdőbetűs, az általános egy l-lel írandó, a művészeti hosszú ű-vel írandó stb.). Íme az elgondolkodtató eredmény:

	jól tudta leírni	hibásan írta le
5. évfolyam	31	10
6. évfolyam	45	7
7. évfolyam	18	22
8. évfolyam	44	16
összes	138	55

Iskolánk nevére 26 féle változat érkezett, ízelítőül álljon itt néhány: Sári Gusztáv Általános és Alapfokú Művészeti Iskola, ÁMK Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola, Sári Gusztáv Általános és Művészeti Iskola, Sári Gusztáv Általános Iskola és Művészeti Iskola, ÁMK Sári Gusztáv Általános Iskola, Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Gimnázium, Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Művelődési Iskola, Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Középiskola, Sári Gusztáv Alapfokú és Művészeti Iskola, Sári Gusztáv Általános Iskola, Sári Gusztáv Alapfokú és Művészeti Általános Iskola, Sári Gusztáv Alapfokú Iskola és Művészeti Iskola

A 8. a osztály

Még emlékszem, amikor osztálytársaimmal, 2008 szeptemberében szüleink kezét fogva léptük át az iskola kapuját. A táska húzta a vállunkat, diákokká váltunk. Az első két osztályban Barbócz Gyuláné Magdika néni volt az osztályfőnökünk, őt harmadik és negyedik osztályban Nagy Károlyné Ági néni váltotta fel. Mindkettőjükre második anyukánkként tekinthettünk.

Ötödikbe lépve Norbi bácsit kaptuk osztályfőnökünknek. Úgy gondolom, elég sok kihívás elé állítottuk a négy év során, mivel nem voltunk mindig angyalok, gyakran veszekedtünk, ilyenkor feszültté vált a hangulat az osztályban. Ilyenkor jött tanár bácsi és egy jól időzített poénnal az egész társaság kedvét felderítette. Hozzá bármilyen jellegű problémával fordulhattunk, mindenkit meghallgatott, ha tudott, segített. Az osztálylétszámunk gyakran változott. Reichenberger Réka még alsó tagozatban társunk lett, majd nyolcadik év elején kellett megválnunk tőle. A mi osztályközösségünk talán nem a legjobb, de ha valamit el akartunk érni, akkor összefogtunk, és addig hajtottuk magunkat, amíg nem sikerült. Gondolok most a farsangi szereplésekre, melyeken mindig sikert arattunk, akár zombikként és börtöntöltelékeként, akár násznépként. Hetedik osztályban a b-sekkel együtt az 1848-49-es szabadságharc és forradalom hőseire emlékezve március 15-én ünnepi műsort adtunk elő. Sikert arattunk iskolánk tanulói és tanárai, valamint a város lakossága előtt is. Sok élvezetes kirándulás van már a hátunk mögött. Ötödikben a diósgyőri várba látogattunk, hatodikban Ópusztaszeren voltunk, megnéztük az ott található Feszty-körképet. Az ezt követő évben kalandparkban voltunk, nyolcadik osztályban pedig elmentünk Budapestre. Számomra ezek közül az utóbbi tetszett a legjobban, a séta a Margit-szigeten, látogatás a Parlamentbe. Nyolcadikban fontos lépés állt előttünk: jelentkezések a középiskolákba. Az írásbeli felvételi jelentette a legnagyobb kihívást. Végül majdnem mindenki abba az iskolába nyert felvételt, amelyikbe szeretett volna.

Most itt állunk nyolcadik év végén, eljött a búcsúzások ideje. Hiányozni fognak az osztálytársaim, a velük töltött kellemes évek. Remélem, a következő osztálytársaimmal is ilyen jó kapcsolatom lesz.

Fazekas Boglárka 8. a

A 8. b osztály

„Az az életem értelme, amit én akarok neki adni.” (P. Coelho)

2008. szeptember 1-jén kezdtük meg általános iskolai tanulmányainkat. Most meg hihetetlennek tűnik, hogy nemsoká ballagunk. Együtt osztóztunk jóban-rosszban, vitákban és megbékélésekben, gondban és örömben az elmúlt nyolc év során. Számos emlék köt össze bennünket; mindegyikünkben különféle élmények elevenednek most meg.

Az első itt töltött napunk örökre emlékezetes marad. Minden új volt körülöttünk. Az 1-2. osztályban Szilágyiné Kunkli Magdika néni vezetett be minket az olvasás, írás és a számolás rejtelmeibe. 3-4.-ben Arany Marika néni lett az osztályfőnökünk, az ő vezetésével készültünk a felső tagozatra.

5.-es korunktól Társi Kati néni volt az osztályfőnökünk, aki a magyar nyelvet és irodalmat, valamint az angol nyelvet tanította nekünk. Először szokatlannak tűnt, hogy sokkal több tantárgyunk és tanárunk lett; s az is, hogy különböző termekbe „vándoroltunk-tévelyegtünk” óráról órára.

Tanulmányi téren Zsófi Bálint, Elek Norbert, Kemecsei Enikő és Kaszás Júlia jeleskedett az osztályunkban. Megyei tanulmányi versenyeken Kemecsei Enikő, Elek Norbert és Szabó Ákos öregbítette iskolánk hírnevét. Birkózásban Kaszás Júlia, Halász Anita, Nagy János és Fábíán Zoltán örvendeztetett meg bennünket számos országos és nemzetközi éremmel, kupával és kitüntetéssel. Elek Ágnes és Lente Gergő is több országos és nemzetközi kick-box versenyen szerzett arany-, ezüst- vagy bronzérmeket. Zsófi Bálint, Szakál Levente Norbert és Szabó Ákos íjászatban remekelt. Körzeti, megyei és országos vöröskeresztes vetélkedőkön osztályunkból Balogh Beatrix, Elek Norbert, Halász Anita és Kaszás Júlia ért el szép eredményeket. Papp Melinda a kabai néptáncsoport fellépéseiben szerepelt ügyesen.

Az iskolai programokon mindig aktívan vettünk részt. Ezek közül a tavalyi március 15-i ünnepség a legemlékezetesebb. Kitartóan és lelkesen készültünk erre az alkalomra a 8. a-sokkal együtt. Ekkor kovácsolódott még jobban össze az osztályközösségünk. A DÖK munkáját lelkiismeretesen segítette Nagy János, Fábíán Zoltán és Makai János. Saját rendezvényeinkre is szívesen gondolunk vissza: a klubdelutánjainkra, a Mikulás-bulikra, az anyák napi műsorainkra; a debreceni, a nyíregyházi és a budapesti kirándulásainkra.

Közös élményeink során sok barátság kötöttett, s egyre szorosabbá vált a kapcsolatunk. Nehéz szívvel hagyjuk majd itt iskolánkat. Ígérjük, igyekeznünk értelmet adni életünknek.

A 8. b-sek

Ballagó osztályaink

A 8. c osztály

2008-ban léptük át félve, ugyanakkor várakozással tele az iskola kapuját. Az alsós évek már összerosódtak a fejünkben, de emlékszünk arra, hogy voltak, akik azonnal megrohamozták a játszóteret, és volt olyan is, aki a fa árnyékában nézte az eseményeket. Kezdtünk összeismerkedni és barátságokat kötni. Csávásné Icuka néni vett minket a szárnyai alá, akinek mi voltunk az utolsó osztálya a nyugdíjba vonulása előtt. Így Iszályné Molnár Kati néni lett az új osztályfőnökünk másodikban. Harmadikig elmondhatjuk, hogy évente váltottuk az osztályfőnököket, ugyanis harmadiktól Makuláné Szanyi Lilla néni tanított bennünket, aki két éven keresztül gondoskodott arról is, hogy mindig adjunk elő valamilyen színdarabot. Felső éveinket Judit néni mellett kezdtük meg és fejezzük most be. Az osztályunk soha nem volt se a legügyesebb, se a legszorgalmasabb osztályok között, de mindig büszkén viseltük helyezéseinket, még ha azok nem is a legjobbak voltak. Törzshelyünk hatodiktól kezdve mindig a büfé mellett volt, ahol együtt tanultunk és készítettük el a házikat a következő órára. Az itt zajlott beszélgetések és nevetések gyakran a nap fénypontját jelentették.

A legemlékezetesebb dolgok közt vannak a kerékpártúrák, osztálykirándulások, adventi fények nézése Debrecenben, amelyek mindig Judit néni jóvoltából valósultak meg. Legutóbb Budapestre mentünk, ami szerintem az eddigi legjobb osztálykirándulásunk volt. Talán azért is, mert az osztály érezte, hogy most vagyunk együtt utoljára. Készülünk egy újabb kerékpártúrára is, amit általában kétszer rendeztünk egy évben, és a végén mindig pizzával zártuk a napot. Mi vagyunk a legjobb magatartású osztály, amin természetesen a tanárok gyakran elgondolkoznak, miért is kaptuk ezt a titulust. De ezek vagyunk mi, és ilyenek voltunk. Mi vagyunk az az osztály, aki magyarul beszél angolórán, firkálgat művészettörténeten, álmodozik matekon, alszik fizikán, képeket nézeget kémián, facebookozik infón, repülőt hajtogat földrajzon, levelezik magyaron, rohangál vagy lustálkodik tesin, eszik bioszon, a padra firkál technikán, és teli torokból énekel énekórán, függetlenül az eredeti szövegtől és dallamtól. De egyben most mi is benne vagyunk: azok között az osztályok között, akik most búcsúznak. Őrizzétek meg ti is a 8. c osztály emlékét, ne csak a régi padok, meg a fémfal a díszudvaron.

Orosz Viktória 8. c

Aktuális körkérdésünk: Hogy tetszett az úszás az ötödikeseknek?

Saját bevallásuk szerint már sokan tudtak úszni az oktatás kezdetén is, de akadtak olyanok is, akik csak most tanultak meg. Számos gyerkőc számolt be arról, hogy eddig bizonytalan volt az úszástudása, és most szerzett igazán vízbiztonságot, tökéletesítve régebbi tudását. Akadtak, akik újabb úszásnemmél ismerkedtek meg tanár bácsi segítségével.

A legnagyobb eredménnyel azok dicsekedhetnek, akik most intettek búcsút a mélyvízzel kapcsolatos félelmeiknek. Volt olyan, aki az elmerüléstől, fuldoklástól félt, ha nem ér le a lába a medencében. Egyesek egyenesen víziszornyal küszködtek egy múltbeli rossz élmény miatt. A tanfolyam végéhez közeledve azonban kivétel nélkül mindannyian örömmel számoltak be arról, hogy végleg leszámoltak fóbiájukkal Béci bácsi megnyugtató szavai és az általa nyújtott biztos tudás eredményeképpen.

A legélvezetesebb dolognak a legtöbben magát az úszás élményét ítélték, jól érezték magukat a nagymedence hűvös vizében nyakig elmerülve, megszabadulva a régebbi félelmektől. Mindkét osztályban sokan megjegyezték, hogy az együtt töltött idő, a közösen szerzett élmények voltak a legemlékezetesebbek számukra, amikor az egész osztály együtt lehetett végre. Nagyon élvezték a vicces vízi játékokat és a versengést is, ugyanúgy, mint a jól megérdemelt pihenést a termálmedence meleg vizében.

Bőven volt alkalom a közös nevetésre, jókat derültek egymáson a sok úszósapkás fej látványán, a közös didergésen a hideg zuhany alatt. Jó móka volt vicces arcokat vágni, vagy megpróbálni beszélgetni a víz alatt. Bizony komoly derűtségre adott okot a csúszós úszónadrág, és egy-két felszín alatt eltévedt osztálytárs is.

Szinte minden gyerek határozottan állította, hogy úszástudása, vízhez való viszonya komoly fejlődésen esett át az elmúlt hetek alatt, még azok a tanulók is nagyon hasznosnak érezték a foglalkozásokat, akik már rendelkeztek vízbiztonsággal.

Zárásul jöjjön néhány gondolat egyenesen az ötödikesek szájából:

„Sokat fejlődött az úszástudásom és a vízhez való viszonyom, mert régen a víz alatt nem tudtam kinyitni a szememet.”

„Azt élveztem legjobban, amikor nyakig elmerültem a hideg vízben. Vicces volt, amikor először vettem fel az úszósapkát. Még jobban megszerettem a vizet, és úgy érzem, jobban tudok úszni.”

„Én úgy érzem, hogy sokat fejlődött az úszásom azóta, hogy májusban elkezdődött a tanfolyam, mert Béla bácsi nagyon jó úszásoktató!”

„Amikor a lányokkal a víz alatt sikítottunk, az nagyon vicces volt. Nem tudtam úszni, de most már tudok, és ennek nagyon-nagyon örülök. Örülök, hogy ilyen kedvesek a tanárok.”

„Nagyon sokat fejlődtem. Az elején még a fejemet sem mertem beletenni a vízbe, de ma már a medence legmélyebbik részében tudok siklani.”

Somogyiné Bálint Nóra tanár néni

A Kis Kukták jelentik

A Kis Kukták kétségkívül eseménydús hónapokat tudhatnak maguk mögött. Az előző lapszámokban olvashattátok beszámolóikat munkájukról, a hangulatos sütés-főzésekről, és az elkészült finomságokról.

Az elmúlt időszak eseményei ugyancsak sok munkát adtak a kis csapat tagjainak. Az angol teadélután megrendezésével megtapasztalhatták, hogy milyen egy nagyobb sereg vendéget ellátni kínálnivalóval: a nyelvi héten lezajlott angol prózamondó verseny résztvevőit örvendeztették meg csokis keksszel és egyéb süteményekkel. Hősiesen állták a sarat a számos tepszi édesség kisütésénél, ízesítették az aromás teákat vendégeik ellátására.

A papírgyűjtés alkalmával a művelődési ház konyháját vették birtokba, hogy zsíros kenyérrel és innivalóval lássák el a serény segítők és tanáraikat, fáradhatatlanul kínálták a helyszínre érkező, papírt szállító szülőket. Hasonló feladatot láttak el a gyereknapon is, kenték és osztogatták a kenyérszeleteket.

A szakkör résztvevői látványos fejlődésen mentek keresztül a tanév folyamán: megtanulták, melyik konyhai eszköznek hol a helye a technikateremben, hogyan kell használni biztonságosan a sütőt és a tűzhelyet. Ügyesen mérik ki a hozzávalókat mérleg segítségével, még a mértékváltásnak is gyakran veszik hasznát főzőcskézéskor. Szakszerűen forgatják össze a tészták hozzávalóit, és már senki sem húzódozik, ha fel kell törni a tojást, vagy kézzel kell összegyúrni a süti masszáját. Minden kis kuktának megvan a kedvenc területe: Erika rögtön magához veszi az irányítást, kritizál és javasol. Barbi imád csokit vágni, a fiúk, Máté, Janó és Marci előszeretettel szeletelnek, kevergetnek, lesik a sütőben emelkedő süteményt, gondoskodnak róla, hogy lehetőleg egy morzsa se maradjon. Zsani és Erika lelkesen jegyzetelik a recepteket, gyakran otthon is elkészítik az előző foglalkozáson készült ételeket.

A kis csapat lelkesen készül a következő tanévre, tervezgetik, hogy milyen ételeket készítenek el jövőre. Reméljük, szeptemberben új tagokkal gyarapszik majd csapatunk, szeretettel várjuk a konyhai rejtelmekben elmerülni vágyó jelentkezőket!

Somogyiné Bálint Nóra tanár néni

Töprengő

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									

1. A tavasz jelképe lehet.
2. A hét utolsó napja.
3. Egyes osztályzat a diákok szóhasználatával.
4. Tavaszi hónap.
5. Medve kicsinye.
6. Gyereknapon a lányok ezt a labdajátékot játsszák iskolánkban.
7. Magyarországi folyó neve.

Bálint Boglárka 8. a

Megfejtés az utolsó oldalon.

Gyermek- és családi nap

2016. május 28-án ismét jól sikerült gyermek- és családi napnak örülhetett a város aprajagyja. Ízelítőül néhány pillanatkép:

Készül a nagy mű

Az ugrálóvár a sztár

Az élő csocsó is közkedvelt

Hogy még szebb legyen a kislány!

A csillámtetoválás mindenkinek jól áll

Itt repül a kis madár!

www.gumicsizma.hu

A keresztrejtvény megfejtése: vakáció, 1. virág, 2. vasárnap, 3. karcsi, 4. április, 5. bocs, 6. kézilabda, 7. Sió

Kiadja: Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Felelős kiadó: Váradi Istvánné főigazgató

Felelős szerkesztő: Papp Judit, Somogyiné Bálint Nóra

Olvasószerkesztő: Papp Márta

Szerkesztők: az iskolaújság szakkör tagjai